

Αριθ. 14.
Έτους Δ.



Τιμή τῆς Συνδρομῆς!

Έτησία, Τάλαρα Δίστηλα 6

Έξαμηνιαία 3

Τριμηνιαία 1 1/2

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝῃ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 16 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1829.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρ. 9, 192. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' Ἄρ. 3, 140 ἔκθεσιν τῆς Ναυτικῆς Ὑπηρεσίας περὶ τῶν ὑπὲρ πατρίδος πεσόντων εἰς τὴν ἐσχάτῃ συμβᾶσαν ναυμαχίαν ἐντὸς τοῦ Ἀμβρακικοῦ Κόλπου τοῦ Δημητρίου Τενεκὲ Ὑδραίου διοικητοῦ τῆς κανονοφόρου Κασσάνδρας, καὶ τοῦ Σταματίου Καπασάκη Ποριώτου ναύτου ἀκλάσεως.

Καὶ θεωρῶν χρέος τῆς Κυβερνήσεως νὰ ἀνταμείψῃ τὴν πολύτιμον τούτων θυσίαν διὰ τῆς δυνατῆς περιβάλλεως τῶν χηρευουσῶν οἰκογενειῶν των, ὡς ἐπράξε καὶ περὶ ἄλλων ὁμοιοπαθῶν.

Διατάττει.

Α'. Θέλουν δίδεσθαι μηνιαίως εἰς μὲν τὴν οἰκογένειαν τοῦ Δημητρίου Τενεκὲ γρόσια ἑκατὸν Ἄρ. 100, εἰς δὲ τὴν τοῦ Σταματίου Καπασάκη γρόσια σαράντα Ἄρ. 40, καὶ ταῦτα καθ' ὑπολογισμὸν τῆς ἡμισείας ποσότητος τοῦ ὁποίου ἐλάμβανον μηνιαίου μισθοῦ.

Β'. Ἡ ἐνέργειά τοῦ παρόντος Διατάγματος ἀνατίθεται εἰς τὴν Ναυτικὴν Ὑπηρεσίαν.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 8 Φεβρουαρίου 1829.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἐξ ἀναφορᾶς πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν στρατευμάτων τῆς ξηρᾶς Μέλους τοῦ Γενικοῦ Φροντιστηρίου Κύριον

Α. Μεταξὺν παρὰ τοῦ Στρατάρχου. Ἀπὸ Ῥάχοβαν 6 Φεβρουαρίου 1829.

Ὁ ἀνήκουστος εἰς ταῦτα τὰ μέρη σφοδρὸς χειμὼν, εἶχε διακόψει δέκα ἤδη ἡμέρας τὴν κοινωνίαν τοῦ Γ. στρατοπέδου μὲ τὰ εἰς Μαρτίνον καὶ Γαλάντι τοποθετημένα στρατεύματα.

Χθὲς παρ' ἐλπίδα ἔφθασαν ἐδῶ καταπαγωμένοι δύο στρατιῶται ἀπὸ τοῦ σώματος τοῦ ἀρχηγοῦ Βάσου, φέροντες ἀγγελίας χαροποιᾶς, καὶ κατὰ χρέος μιν σπεύδω ν' ἀναγγείλω πρὸς τὸ Μέλος μίαν νίκην λαμπράν τοῦ σώματος τούτου κατὰ τῶν εἰσβαλόντων εἰς Λεβαδίαν Τούρκων.

Καθ' ὅσας ἔλαβον βεβαίας πληροφορίας, ὁ Μαχμουτ πασᾶς μὴ δυνάμενος νὰ κινήσῃ τὸν στρατὸν τοῦ ἐναντίου κάμμιᾶς τῶν ἐδῶθεν τῆς Λεβαδίας καλῶς ὠχυρωμένων καὶ προφυλαγμένων θέσεων, ἀπεφάσισε τέλος πάντων πρὸς ἐγκαρδίωσιν τῶν στρατιωτῶν του νὰ ἐπιπέσῃ αἰφνιδίως κατὰ τοῦ μεμονωμένου εἰς Μαρτίνον σώματος τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν δύο πεντακοσιαρχῶν Βάσου Μαυρεβουνιώτου, ἐλπίζων νὰ τὸ ἐξολοθρεύσῃ κατὰ κράτος, καὶ ἀφήτας εἰς Λεβαδίαν φρουρὰν ἱκανὴν συνεννοήσῃ μετὰ τοῦ Ὁμέρ πασᾶ, καὶ αὐτὸς μετρεῖς χιλιάδας πεζικὴν καὶ 500 ἵππους ἐκινήθη διὰ μέσον τῆς Σκριπῶν, ὁ δὲ Ὁμέρ πασᾶς ἀπὸ τὸ μέρος τῶν Θεῶν, καὶ διὰ μέσου τοῦ Κοκκίνου. Τὴν 28 τὸ πρῶτ' αἱ σκοπιαί τοῦ ἀρχηγοῦ Βάσου ἐξεσκέπασαν ὡς δύο ὥρας μακρὰν τοῦ Μαρτίνου Τούρκους τινὰς ἵππεις, καὶ ἐμήνυσαν τὸν ἀρχηγὸν Βάσον, ὁ ὁποῖος ἐκλαβὼν αὐτοὺς ὡς λαφυραγωγούς, ἔστειλε δύο ἑκατονταρχίας, διὰ νὰ προφυλάξουν τὰ πρόδατα τῶν Βλάχων. Μόλις ὁμως αἱ ἑκατονταρχίαι αὗται ἐπυροχώρησαν ὡς μίαν ὥραν, καὶ ἀπήντησαν τὴν προσθοφυλακὴν τῶν Τούρκων συσταμένην ἀπὸ 150 ἵππεις, καὶ ἄρχισαν εὐθὺς τὸν ἀκροβολισμόν βλέποντες ὁμως ὅλον τὸν ἐχθρικὸν στρατὸν πλησιάζοντα, ὡπισθοδρόμησαν τακτικῶς εἰς Μαρτίνον, καὶ ἐμβῆκαν εἰς τὰς θέσεις των, ἔχοντες ἓνα μόνον πληγῶμενον.

Ὁ ἀρχηγὸς Βάσος ἐξελθὼν ὁ ἴδιος εἰς ἀναγνώρισιν τῶν ἐχθρῶν, ἐκατάλαβε κατὰ τὰς θέσεις, τὰς ὁποίας ἐλάμβανον, ὅτι εἶχαν σκοπὸν νὰ τὸν πολεμήσουν εἰς τὸ χωρίον, καὶ ἀμέσως ἐξεκίνησε δύο πεζοὺς πρὸς τὸν ἀρχηγὸν Εὐμερφόπουλον προσκαλὼν αὐτὸν νὰ φθάσῃ τὴν αὔριον εἰς βοήθειάν του.

Τὴν 29 Ἰαννουαρίου, τὸ πρῶτ', οἱ Τούρκοι ἐπλησίασαν εἰς ἐνὸς πιστολιῷ βολὴν ἀπὸ τοὺς ἐδικούς μας, καὶ μετὰ τὴν συνῆλθ των προσευχὴν ὡρμησαν ἐπάνω εἰς τὰς θέσεις τῶν ἡμετέρων

με ἀνδρίαν ἀπαρδειγμάτιστον· πλὴν εἰ Ἕλληνες, οἱ ὁποῖοι κατὰ πεπαιγμένην τοῦ ἀρχηγοῦ των ἔστεκαν ἕως ἐκείνης τῆς ὥρας· σιωπηλοὶ καὶ ἀκίνητοι, τοὺς ἐδέχθησαν μὲν ἕνα γενικὸν πυροβολισμόν, καὶ τοὺς ἀπέκρουσαν ὁπίσω. Τρεῖς φοραὶς ἐπαύλαδον εἰ ἐχθροὶ τὴν ἐφόδον μετὰ τὴν αὐτὴν ἐξμῆν. πλὴν καὶ αὗται τρεῖς ἀπεκρούθησαν ἀπὸ τοῦ Ἕλληνας μετὰ μεγάλην ἡμίαν· τέλος τὴν τετάρτην φοράν, ἀφ' οὗ ἕως ἀπὸ τῶν προπολεμιστῶν τῶν Τούρκων ἔπεσε κατὰ γῆς, ἐκυρίευσεν ὅλος τὸν ἑθνικὸν στρατὸν τρόμος, πανικός, καὶ ἐτράπησαν εἰς φυγὴν ἄτακτον. Τότε ὁ ἀρχηγὸς Βάτος προτρεπὼν τοὺς στρατιώτας τοῦ ἐπὶ ἤδη πρῶτος ἔξω ἀπὸ τὰ ὀχυρώματα, καὶ ἀπεύσας ἰδιουχείρως τρεῖς ἐχθροὺς, ἔδωκε τὸ παράδειγμα εἰς τοὺς ἑδικοὺς του, καὶ κατεδίωξαν τοὺς Τούρκους δύο ὥρας μακρὰν, ὅπου ὁ αἰφνιδικὸς ἐπισπεσὼν χειμῶν τοὺς ἀνέχαιτ' ἔσπε.

Τὰ τρόπαια τῆς λαμπρᾶς ταύτης νίκης εἶναι διακόσιαι τῶν ἐχθρῶν φονευμένοι, τρεῖς σημαῖαι, καὶ πολλὰ λάφυρα· ὁ ἀριθμὸς τῶν πληγυμένων ἐχθρῶν πρέπει νὰ εἶναι πολλὰ μεγάλος, καὶ ὀλίγοι ἀπ' αὐτοὺς θὰ ἐφθάσαν ζῶντες εἰς Λεβαδίαν ἐξ αἰτίας τοῦ ψύχους.

Τὸ θαυμασιώτερον εἰς ταύτην τὴν μάχην εἶναι, ὅτι ἀπὸ τοὺς ἡμετέρους οὐτ' ἐφρονεύθη, οὐτ' ἐπληρώθη κανείς, ἐκτὸς τοῦ πληγυθέντος τὴν πρώτην ἡμέραν. Ἄν ὁ ἀρχηγὸς Εὐμορφόπουλος ἔφθαιεν, εἶναι πιθανόν, ὅτι ἡ φθορά τῶν ἐχθρῶν θὰ ἐπεσφραγιζέτο μετὰ τὴν τελείαν των ἐξολόθρευσιν.

Ὁ ἀρχηγὸς Βάτος Μαυροβουνιώτης ἐπαινεῖ τὴν ἀνδρίαν καὶ φρόνησιν τῶν πεντακοσιάρχων Τριανταφύλλου Τσουρᾶ, Ἰωάννου Κλίμακα, καὶ τῶν ἑκατοντάρχων Μ. Γριδα, Ἰω. Κοντούλη, Στ. Μαυροδήμου, Δ. Κε. κούκη, Δ. Στάμου, Μ. Λάππα, Τ. Μαυρομμαλέου, Λάμπρου Οδυσσέως, Γ. Παγᾶνα· ἔκαμαν δὲ τὰ χρέη των ἐν γένει καὶ ὅλοι οἱ λοιποὶ ἀξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται.

Πρὸς τὸ τέλος τῆς μάχης ἐφάνησαν καὶ σκοπιαὶ τινες τοῦ Ὀμέρ πασα, ὁ ὁποῖος εἶχε φθάσει εἰς Κόκκινον, καὶ ἐκεῖ ἐμποδίσθη ἴσως ἀπὸ τὸν χειμῶνα. Ἐκτὸς τῆς μεγάλης φθορᾶς, τὴν ὁποίαν ἐπροξένησεν εἰς τοὺς ἐχθροὺς ἡ νίκη αὕτη, εἶναι καὶ τὰ ἡθικά της ἀποτελέσματα ὅχι μικρὰ, διότι εἰς μὲν τοὺς Τούρκους ἐνέπνευσε τρόμον μεγαλώτατον, εἰς δὲ τὸν ἐπίλοιπον στρατὸν εὐγενῆ ἀμίλλαν, καὶ ἐγκαρδίωσε καὶ τοὺς καταφροδισμένους κατοίκους.

Ἄσμενοι κοινοποιούμεν ὅλας τὰς εἰδήσεις τὰς περὶ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀνατρεφόμενων νέων Ἑλλήνων. Πολλοὺ ἀξίον εἶναι νὰ γνωστοποιῶμεν τοὺς παῖδας τούτους, εἰ τοὺς ὁποῖους ἔχει ἡ πατρίς γλυκείας ἐλπίδας, καὶ οἱ ὁποῖοι μέλλουν ποτὲ νὰ συμβάλωσι διὰ τῆς παιδείας καὶ τοῦ παραδειγματός των εἰς τὴν ἀναγέννησιν τῆς πατρίδος, νὰ ἐξετάζωμεν τὴν ἐπίδοσιν των, καὶ νὰ τοὺς ἐνθαρρύνωμεν διασφαλίζοντες τὰ κατορθώματά των.

Ἰσως παρακινήσωμεν τοιοῦτοτρόπως τῶν γονέων τινὰς νὰ φροντίζωσι περὶ τῆς ἀνατροφῆς τῶν τέκνων των, καὶ τοὺς μὲν νέους ν' ἀποκαθίστανται, διὰ τῆς συντόνου ἐπιμελείας των, ἀξίον τῶν ὑπὲρ αὐτοὺς γινόμενων θυσιῶν καὶ τῆς ὁποίας ἀπολαμβάνουν εὐνοίας, τοὺς δὲ εὐεργέτας τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας, νὰ ἐξακλουθῶσι τὰς γενναίας αὐτῶν βοηθείας, θεωροῦντες τοὺς ἀπ' αὐτὰς προερχομένους καρπούς.

Μᾶς ἐκοινοποιήθη τὸ ἐξῆς ἀπόσπασμα ἐπιστολῆς σταλείσης πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος, παρὰ

τοῦ Κυρίου Δεξαδίνου, τοῦ ἐν Μοναχίᾳ Παιδαγωγοῦ. Ὁ πεπαιδευμένος αὗτος ἀνὴρ εἶναι ἡγὴ γυναικὶς εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας διὰ τὸν ὄντως πατρικὸν ζήλον καὶ τὴν πρόνοιαν, τὴν ὁποίαν λαμβάνει εἰς τὴν προεὐν τῶν Ἑλλήνων μαθητῶν του.

Ἐξοχώτατε,

Μετὰ τὴν ὁποίαν ἐνθαρρυνθεὶς ἐπεμψα πρὸς τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα ἐπιστολὴν ἀπὸ 17^{ης} Οκτωβρίου, ἔλαβον τὴν τιμὴν νὰ συνιμλήσῃ πολλὰ περὶ τοῦ περιχομένου τῆς ἐντίμου ἐπιστολῆς σας τῆς 4—16 Αὐγούστου μετὰ τοῦ Μεγαλειστάτου Βασιλέως τοῦ πεπαιδευμένου ἡμῶν ἡγεμόνος, ὅστις κατεδέχθη νὰ ἔλθῃ ἐξαφ' αὐτῆς τῆς 28 Οκτωβρίου εἰς τὸ κατάστημά μου. Ἐδειξε δὲ πρὸς ἐμὲ τὴν χαρὰν του βλέπων ἐρχομένους πολλοὺς νέους Ἕλληνας νὰ ἐκπαιδευθῶσιν εἰς τὴν ἐπικρατείαν του, καὶ μετ' ἐπέτρεψε νὰ δημοσιεύσω τὴν ἐπιστολὴν, τὴν ὁποίαν ἐνθαρρυνθήτε νὰ με πέμψετε. Ὅλοι οἱ φιλέλληνες εὖρον εἰς αὐτὴν νέαν ἀποδείξιν τοῦ ζήλου, μετὰ τὸν ὁποῖον καταγίνεται ἡ Ὑμετέρα Ἐξοχότης εἰς τὴν ἀναγέννησιν τῆς ταλαινῆς Ἑλλάδος. Καθ' ἣν ὥραν ἦλθεν ἡ Α. Μ., ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Γρηγόριος παρέδιδε τὸ Ἑλληνικὸν μάθημα. Ὡδήγησα τὸν Βασιλέα εἰς τὸ δωμάτιον τῶν Ἑλλήνων κατήτας δὲ ἐπὶ σκαμνίον εἰς τὸ πλάγιον αὐτῶν (τὸ κάλυμμα ἔχων κατὰ γῆς), ἔθαλε τὸν Θεασίδουλον Κωνσταντέλλη (Σγουρόν) νὰ ἀναγνώσῃ καὶ μεταγλωττίσῃ. Ὁ Βότσαρης μετεγλώττισε πρόχειρα ἐκ τοῦ παλαιοῦ Ἑλληνικοῦ εἰς τὸ Γερμανικόν. Ἡ Α. Μ. τὸν ἔθαλε νὰ μεταφέρῃ τὴν ἐξήγησιν εἰς τὸ Ἑλληνικόν, καὶ ἐθαύμασε τοῦ παιδίου τὴν γλῶσσαν, καὶ μάλιστα τὴν καλλονὴν τῆς διαλέκτου ἐκείνης μετὰ τὴν προφορὰν τῆς νεοελληνικῆς. Ἀκόρεστος, εἶπεν, εἶμαι «βλέπων καὶ ἀκούων τὸ παιδίον τοῦτο» καὶ ἔπειτα «θέλω νὰ ἔχω τὴν εἰκόνα του εἰς τὸ δωμάτιόν μου, θέλω σὲ στεῖλαι τὸν ζωγράφον μου κτλ. κτλ.» Μ' ἠρώτησεν ὕστερον, πότε θέλω ἐνδύσει μετὰ τὸν ἐθνικὸν ἱματισμὸν τοὺς νέους Ἕλληνας, ἐγὼ δὲ ἀπεκρίθην ὅσα περὶ τούτου ἔγραψα πρὸς τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα.

Ἀπεροχομένη δὲ ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης με εἶπε τοὺς πλέον ὑπερχειρικούς λόγους, καὶ με παρήγγειλε νὰ τὸν μνηύω τὴν εἰς τὸ Παιδαγωγεῖόν μου ἄφ' ἑκάστου Ἑλλήνου.

Ἡ εἰκὼν τοῦ Βότσαρη ζωγραφεῖται ἤδη. Τὸ παιδίον τοῦτο κάμνει πάντοτε μεγάλας προόδους· ἔδωκα δὲ εἰς αὐτὸ ἐφέτος ἀξιωματικὸν τινα τοῦ πυροβολικοῦ, ὡς διδάσκαλον τῶν Μαθηματικῶν. Δεικνύει δὲ πρὸς τὴν ἐπιστήμην ταύτην ὀλιγωτέραν εὐκολίαν ἢ πρὸς τὰς γλώσσας.

Μετὰ τὴν ἀπὸ 17^{ης} Οκτωβρίου ἐπιστολὴν μου μετ' ἦλθε νέος τις Ἕλλην 21 ἐτῶν, Πέτρος Σομαρίπας ὀνομαζόμενος, ἐκ τῆς νήσου Κρήτης. Πλούσιός τις Ἀρμένιος Βογὸς Ἰουσούφ, Σμυρναῖος, τὸν ἐλευθέρωσε πρὸ δύο χρόνων ἀπὸ τὴν δουλείαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἔμεινε 4 χρόνους, καὶ τὸν ἔστειλεν εἰς τὸν ἐν Τεργέστη ἀδελφόν του Πέτρον Ἰουσούφ, διὰ νὰ τὸν ἀναθρέψῃ. Ἐθαλον δὲ αὐτὸν νὰ μαθάνῃ τὴν Γερμανικὴν, τὴν Λατινικὴν, καὶ τὰ Μαθηματικά, διὰ νὰ τὸν προπαρασκευάσω ὅσα τάχιστα διὰ τὸ Πανεπιστήμιον. Θελεῖ δὲ νὰ διδασκῇ τὴν ἰατρικὴν. Προσμένω δύο ἄλλα παιδιά ἐκ Βιέννης καὶ δύο ἐκ Τεργέστης ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν, πολλὰ δὲ κατὰ τὸ ἔαθ.

Ἡ προσπάθεια, τὴν ὁποίαν ἡ Τ. Ε. κατεδέχθη νὰ λάβῃ

πὲρ τοῦ καταστήματός μου, μὲ ἠνάγκασε νὰ σὰς κοινοποιήσω ταῦτα.

Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ὀνομάζωμαι μετὰ βαρυτάτου σέβας,
Κύριε Κύριε,

Τῆς Ὑμετέρας Ἐξουχότητος

Ἐλάχιστος καὶ ταπεινός δούλος

Ἐκ Μοναχίου, 24 Νοεμβρίου 1828.

Κ. Δεζαρδίνος.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Λόγος τοῦ βασιλέως τῆς Γαλλίας ἐκφωνηθεὶς εἰς τὴν ἑναρξιν τῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν 15—27 τοῦ Ἰαννουρίου.

Χαίρω, Κύριοι, θεωρῶν σας περικυκλοῦντας κατ' ἔτος τὸν θρόνον μου, ἐπὶ σκοπῶ τοῦ νὰ συμπράξετε μετ' ἐμοῦ ὑπὲρ τῶν μεγάλων συμφερόντων τοῦ λαοῦ μου· ἡ ἀγαλλίασις αὕτη εἶναι τόσῳ μᾶλλον ζωηρὰ σήμερον, καθόσον ἔχω νὰ σὰς κοινοποιήσω κοινοποιήσεις εὐτυχεῖς, καὶ νὰ σὰς ἀναθέσω σημαντικὰς ἐργασίας.

Αἱ μετὰ τῶν Αὐλῶν σχέσεις μου εἶναι ὡς καὶ πρότερον φιλικαί· αἱ πρὸς ἐμὲ τῶν συμμάχων μου διαβεβαιώσεις μὲ ἐγγυῶνται, ὅτι καὶ ἐναντίον τῶν συμβάντων, τὰ ὁποῖα ἐπροξένησαν εἰς τὴν Ἀνατολὴν αἱματοχυτίας, ἡ εἰρήνη θέλει μείνει ἀνεπηρέαστος εἰς τὰ λοιπὰ μέρη τῆς Εὐρώπης.

Εἰς ταχυτέραν εἰρηνόποιήσιν τῆς Ἑλλάδος, ἔστειλα εἰς Πελοπόννησον ἐκ συμφώνου μὲ τὴν Ἀγγλίαν καὶ Ῥωσίαν μέρος τῶν στρατευμάτων μου.

Μόλις ἐφάνησαν ὀλίγαι χιλιάδες Γάλλων ἀποφασισμένων νὰ ἐκπληρώσωσι τὸ γενναῖον ἔργον, τὸ ὁποῖον εἰς αὐτοὺς ἀνετέθη, καὶ ἡ ἐνδοξος ἐκείνη γῆ παθοῦσα δεινὰς καὶ πολυχρόνιους λεηλασίας, ἀπῆλause τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἀσφάλειαν. Καθὼς πρότερον εἰς Νεόκαστρον, αὐτῶ καὶ ἤδη ἡ ἑνωσις τῶν σημαιῶν ἐφάνεωτεν εἰς τὸν κόσμον πόσον οἱ τρεῖς θρόνοι σέβονται τὰς συνθήκας. Οἱ στρατιῶταί μου διηγούνται ἀγαλλόμενοι τὴν εἰλικρινῆ σύμπραξιν τοῦ Ἀγγλικοῦ ναυτικοῦ.

Ἐπίσημος διακήρυξις γνωπτοποιηθεῖσα εἰς τὴν Πόρταν, ἔθεσε τὴν Πελοπόννησον καὶ τὰς γειτονευσάσας νήσους ὑπὸ τὴν ὑπεράσπισιν τῶν τριῶν Δυνάμεων· ἀρκεῖ μόνῃ ἡ πράξις αὕτη ἀνωφελῆ νὰ ἀποδείξῃ τὴν περαιτέρω τῶν στρατευμάτων μου ἐκείθι διαμονήν. Δὲν παύω βοηθῶν τοὺς Ἕλληνας νὰ ἀνεγείρῃσι τὰ εἰρεϊπιά των, καὶ τὰ πλοῖά μου μεταφέρουσιν ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν αἰχμαλώτους χριστιανούς, εἰς τοὺς ὁποίους ἡ φιλόχριστος γενναιοδωρία τῆς Γαλλίας ἐχάρισε πατρίδα καὶ τὴν ἐλευθερίαν.

Οἱ τόσκι ἀγῶνές μας δὲν θέλουσι μείνει ἄκαρποι. Ἔχω αἰτίαν νὰ πιστεύω, ὅτι ἡ Πόρτα κρίνεται ὀρθότερον, θέλει παύσει τοῦ νὰ ἐναντιῇται εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς Συνθήκης τῆς 6 Ἰουλίου, καὶ ἐλπίζομενον εἶναι, ὅτι ἡ πρώτη αὕτη συνδιαλλαγὴ θέλει συντείνει εἰς τὴν ἐπάνοδον τῆς εἰρήνης κατὰ τὴν Ἀνατολήν.

Ἡ θέσις τῆς Ἰσπανίας μὲ ἐπέτρεψε τὴν ἀνακάλεσιν τῶν στρατευμάτων μου, τὰ ὁποῖα εἶχον ἀφήσει ἐκεῖ ὑπὸ τῆς διαταγῆς τῆς Καθολικῆς αὐτοῦ Μ. Οἱ στρατιῶταί μου εἶδον ἐκ νέου τὴν πατρίδα των, ἀφ' οὗ ἔλασαν ἀπὸ ὅλα τὰ πλήθη,

διὰ μέσου τῶν ὁποίων διέδαινον, δείγματα τιμῆς καὶ πόθου εἰς αἰτίαν τῆς ἀρίστης αὐτῶν πειθαρχίας.

Σημαντικαὶ προπληρωμαὶ ἐγένοντο εἰς τὴν Ἰσπανικὴν Κυβέρνησιν· ὑπεγράφη συνθήκη κανονίζουσα τὴν ἀπόδοσιν.

Αἱ ἐλπίδες, τὰς ὁποίας ἀκόμη δὲν ἔχασα, δικαίως ἐπανορθώσεως ἐκ μέρους τοῦ ἡγεμόνος τοῦ Ἀλγερίου, ἐβράδυναν τὰ μέτρα τῆς βίας· τίποτε ὅμως δὲν θέλω ἀμελήσει ἀφ' ὅσα δύνανται νὰ θέσωσι τὸν Γαλλικὸν θρόνον ὑπεράνω πάσης ὕβρεως, καὶ τὸ Γαλλικὸν ἐμπόριον εἰς ἀσφάλειαν ἐναντίον πάσης πειρατείας. Λαμπρὰ παραδείγματα ἐδίδαξαν τοὺς Ἀλγερίνους, ὅτι οὔτε εὐκολόν, οὔτε συνετὸν εἶναι νὰ καταφρονῶσι τὴν ἐπαγρύπνησιν τῶν πλοίων μου.

Ἐπαυσεν ἡ ἐκπλήρωσις ὅσων ὤφειλε πρὸς ἡμᾶς μία παλαιὰ Γαλλικὴ ἀποικία· ἀφ' οὗ ἐβεβαιώθη ὅτι ἡ ἔλλειψις αὕτη πηγάζει ἀπὸ ἀδυναμίας, συγκατετέθη νὰ ἔλθῃ μετ' αὐτῆς εἰς διαπραγματεύσιν δραστικώτεραν, εἰς ὠφέλειαν τῶν ἀποίκων καὶ τοῦ ἐμπορίου.

Διάφοροι ὑπήκοοί μου ἐζημιώθησαν ἐξ αἰτίας τῶν μέτρων τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Βρασιλίας ὄντος εἰς πόλεμον μὲ τὴν δημοκρατίαν τοῦ Μπόρος Αἴρες.

Τοὺς ἠρπάγησαν πλοῖα τινά· Ἡ συνθήκη, τὴν ὁποίαν πρὸ ὀλίγου ἐπεκύρωσα, καθιερόνουςα περὶ τοῦ ἀποκλεισμοῦ συντηρητικὴν τινὰ ἀρχὴν, φυλαττομένην πάντοτε ἀπὸ τὴν Γαλλίαν, τοὺς ἀσφαλίζει τὴν ἀπόδοσιν τῶν ἰδιοκτησιῶν των καὶ ἀποζημιῶσιν ἀνάλογον τῆς ζημίας των.

Οἱ ἀδιάρεπτοι κλοισμοί, εἰς τοὺς ὁποίους ὑπέπεσαν τινες ἐκ τῶν νέων ἐπικρατειῶν τῆς Μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς, ἔβρυν εἰς ἀβ. βαιότητα τὴν πολιτικὴν θέσιν τῶν ἐπικρατειῶν τούτων, καὶ ἀποκατέστησαν δύσκολον τὴν τακτικὴν σύστασιν τῶν σχέσεών μας μὲ αὐτάς· ἀναμφιστόως δὲν εἶναι μακρὰν ἡ στιγμή, καθ' ἣν θέλω δυνηθῇ ν' ἀποκαταστήσω τὰς σχέσεις ταύτας καὶ σταθερωτέρας καὶ ὠφελιμωτέρας εἰς τοῦ ὑπηκόους μου ἐν τοσούτῳ ἰδιώρισα προξένους εἰς ἐπαγρύπνησιν τῶν συμφερόντων των.

Τοιαύτη εἶναι, Κύριοι, ἡ εὐτυχὴς θέσις τῶν σχέσεών μας μετὰ τῶν ξένων Δυνάμεων· ὁποῖα ὅμως ἄλλα συμβάντα καὶ ἂν μᾶς διαφυλατῇ τὸ μέλλον, δὲν θέλω ποτὲ λησμονήσῃ, ὅτι ἡ δόξα τῆς Γαλλίας εἶναι ἱερὰ παρακαταθήκη, καὶ ὅτι ἡ τιμὴ τοῦ νὰ εἶμαι φύλαξ αὐτῆς, εἶναι ὁ λαμπρότερος ὠραῖσμός τοῦ διαδήματός μου.

(Ἐνταῦθα ὁ λόγος τῆς Α. Μ. διεκόπη διὰ τινος στιγμῆς, ἐξ αἰτίας τῶν χειροκροτημάτων καὶ τῶν συνεχῶν φωνῶν τοῦ Ζήτω ὁ Βασιλεὺς.)

Ἡ τάξις καὶ ἡ εἰρήνη βασιλεύουσιν εἰς τὸ ἐσωτερικόν.

Ἡ Γαλλικὴ φιλοπονία χαίρουσα τόσῃν ὑπόληψιν τιμᾶται καθ' ἐκάστην διὰ νίων προόδων· μέγα τινὰ τῆς γεωργίας μας καὶ τοῦ ἐμπορίου μας πάσχουσιν, ἀλλὰ ἐλπίζω ὅτι θέλω δυνηθῇ νὰ μετριάσῃ τὸ κακόν, ἂν δὲν δυνηθῇ καὶ νὰ τὸ θεραπεύσῃ.

Ἡ ἀκρασία τῶν καιρῶν, καὶ ἡ λυπηρὰ ἀργοπορία τοῦ λίθους τῶν καρπῶν, ἐκίνησαν διὰ τινος ἐξομολόγους τὴν φρεσιν τῆς κυβερνήσεώς μου· τὰς περὶ τῶν πόνων μας λυπηρὰς ἀβεβαιότητας, δετικαὶ πληροφάνειαι τὰς διέλυσαν. Ὁ τρίτος τοῦ ζῆν ὅλων ἐξησφαλίσθη, καὶ ἂν ἡ τιμὴ τῶν γεννημάτων ὠφελέσῃ τὸν γεωργὸν ἢ καὶ δι' ὀλίγας στιγμῆς στενοχωρήσῃ τὸν ἄπορον, ἡ θεία πρόνοια ἐχάρισε εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθουργίαν, διὰ νὰ τρέχῃ εἰς βοήθειαν τῶν πτωχόντων [δείγματα συγκαταθέσεως].

ἡ τυπογραφία λυθείσα ἀπὸ τὰ δεσμά της, χαίρει ὅλην τὴν λευθερίαν ἢ κατὰ χεῖρας ἢ ἀλεθρία ἐχθράτης, δείχνει ἀκόμη ὑπὸ τὴν προστασίαν ἐνὸς γενναίου νόμου, ὁ ὁποῖος δι' αὐτῆς ἐνισχύεται καὶ φωτίζεται, τιμωρεῖ τὰς παραδρομὰς της [εὖγε ἐπανελημμένον ἀπὸ ὅλας τὰς τάξεις τῶν μελῶν τῆς μιᾶς καὶ τῆς ἄλλης βουλῆς]· καὶ ἡ ἐξουσία πιστὴ εἰς τὰς εὐγενεῖς παραδόσεις της, γνωρίζει τὰ χρέη της, καὶ θέλει φροντίζει πάντοτε τὴν ἐκπλήρωσιν των.

Ἡ χρεία τοῦ νὰ τεθῇ ὑπεράνω πάσης ἐπιτηρείας ἡ θεσκήσας τῶν πατέρων μας, τοῦ νὰ διατηρηθῇ εἰς τὸ βασιλείον μὴ ἐνέργεια τῶν νόμων, καὶ νὰ ἀσφαλίσωμεν ἐνταυτῷ μετὰ τῶν ἡμῶν τὴν ἀδιάλειπτον διάρκειαν τοῦ ἱερατείου [δείγματα προσοχῆς] μὲ ἔπεισαν, ἀφοῦ ὠρίμως ἐσκέφθην, νὰ προσδιορίσω μέτρα τινὰ, τῶν ὁποίων ἐγνώρισα τὴν ἀνάγκην· τὰ μέτρα ταῦτα ἐξετελέσθησαν διὰ μέσου τῆς συνετῆς σταθερότητος, ἡ ὁποία ἐσυμβίβαζε τὴν πρὸς τοὺς νόμους ὀφειλομένην ὑπακοήν, τὸ σέβας πρὸς τὴν ἀρησκείαν καὶ τὰ πρὸς τοὺς λειτουργοὺς αὐτῆς ὀφειλόμενα δικαίως σεβάσματα [σημεῖα ἀποδοχῆς].

Θέλουν σὰς γενὴ γνωστοποιήσεις περὶ τῆς καταστάσεως τῶν πόρων μας· εὐχαρίστως θέλετε μάθει ὅτι ἀπὸ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν εἰσοδημάτων διὰ τὸν χρόνον 1828, ἐσυνάχθησαν πλείοτερα ἢ αὐξήσεις αὕτη τῆς εὐτυχίας δὲν ἔβλαψε τὸ οἰκονομικὸν σύστημα, εἰς τὸ ὁποῖον ἡ κυβέρνησις μου καθ' ἐκάστην ὀφείλει νὰ προσπαθῇ ἔτι μᾶλλον νὰ εἰσχωρῇ, χωρὶς ὅμως νὰ λησμονήσῃ ὅτι τὰ ἀναγκαῖα ἐξοδα εἶναι καὶ αὐτὰ οἰκονομία.

Πολλὰ ἔργασίαι θέλουν ἀπασχολήσῃ τούτον τὸν χρόνον τὴν βουλὴν· θέλετε συζητήσῃ ἕνα κώδικα στρατιωτικόν, ὁ ὁποῖος εἶναι ἄξιος βαθείας προσοχῆς. Νόμος περὶ τοῦ καρπώματος τῆς τῶν Πατρικίων βουλῆς, καὶ διάφοροι ἄλλοι νόμοι ἄξιοι παντὸς λόγου θέλουν ἐπίσης σὰς παρουσιασθῇ.

Σχέδιον σπουδαῖον καὶ οὐσιῶδες θέλει καλέσει ἀναμφισβόλως τὴν προσοχὴν σας. Πρὸ πολλοῦ καιροῦ ὅλοι συμφώνως γνωρίζουσι τὴν ἀνάγκην ἀστυκοῦ (municipal) ὀργανισμοῦ καὶ τμηματικοῦ, τοῦ ὁποῖου τὸ ὅλον νὰ συνάγῃ μὲ τὸ πολίτευμά μας. Ζητήματα εἰς τὸ ἄκρον δύσκολα περιστοιχοῦσι τὸν ὀργανισμὸν τούτον, ὁ ὁποῖος ὀφείλει νὰ ἀσφαλίσῃ καὶ εἰς τὰ κοινὰ καὶ εἰς τὰ τμήματα δικαίαν συμμέθεξιν εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν συμφερόντων των, ἀλλ' ὀφείλει ἐν ταύτῳ νὰ ἐναποταμιεύσῃ εἰς τὴν ἐξουσίαν τὴν προστατεύουσαν καὶ διευθύνουσαν, ἡ ὁποία ἀνήκει εἰς τὸν θρόνον, πλήρη ἐνέργειαν καὶ δύναμιν, τῶν ὁποίων ἡ κοινὴ εὐταξία ἔχει ἀνάγκην.

Ἡτοιμάσθη ἐσκεμμένον σχέδιον, τὸ ὁποῖον θέλει σὰς παρουσιασθῇ· προσκαλῶ ἐπὶ τούτῳ ὅλας τὰς συνετάς μελέτας σας, καὶ ἐμπιστεύομαι τὴν συζήτησιν εἰς τὴν ἀγάπην σας ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ συμφέροντος, καὶ εἰς τὴν προσήλωσιν σας.

Ἐκάστη ἡμέρα μὲ ἀνακαλύπτει ἔτι μᾶλλον τὴν εὐνοίαν τῶν λαῶν μου, καὶ μὲ ἀποκαθιστᾷ ἱερωτέραν τὴν ὑποχρέωσίν μου τοῦ νὰ ἀφιερῶσω ὅλην μου τὴν ζωὴν εἰς τὴν εὐδαιμονίαν των. Τὸ εὐγενὲς τοῦτο ἔργον, εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ὁποῖου θέλετε μὲ συνδράμει, Κύριοι, θέλει ἀποκατασταθῇ ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ εὐκολώτερον.

Ἡ πείρα διεσκέδασε τὴν ἀπάτην τῶν ἀφρόνων θεωριῶν· ἡ Γαλλία ἐξεύρει καλὰ, ὥς καὶ σεῖς, ἐπὶ ποίᾳ βάσει θεμελιούται ἡ εὐδαιμονία της, καὶ ὅσοι ἤθελον τὴν ζητήσῃ ἄλλου, παρὰ εἰς τὴν εἰλικρινῇ ἔνωσιν τῆς βασιλικῆς ἐξουσίας καὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς καθιερωθείσης ἀπὸ τὸν Χάρτην, θέλει φανερὰ κατακριθῇ ἀπὸ αὐτὴν τὴν Γαλλίαν· δείγματα φανερὰ ἀποδοχῆς). Τὴν ἔνωσιν ταύτην, Κύριοι, προσκαλεῖσθε νὰ τὴν συσφίξετε, καὶ ἔτι μᾶλλον νὰ τὴν στερεώσετε.

Θέλετε ἐκπληρώσει τὸ εὐτυχὲς ἔργον τοῦτο, ὥς πιστοὶ ὑπῆκοοι καὶ ὥς ἀληθεῖς Γάλλοι, καὶ τὸ ὑποστήριγμα τοῦ Βασιλέως σας εἰς τοὺς ἀγῶνάς σας δὲν θέλει λείπει, καθὼς δὲν θέλει λείπει οὔτε ἡ κοινὴ εὐγνωμοσύνη.

Εἰς Γαλλικὴν τινὰ ἐφημερίδα ἀναγιώσκουμεν τὸ ἐξῆς ἄρθρον. Εἶναι δὲ ἐπιψίς τις τόσον περίεργος, ὅσον καὶ λυπηρὰ, τῆς κοινῆς ἀθλιότητος.

Ἐκ τριάκοντα δύο ἑκατομμυρίων πλήθος ἀνθρώπων κατοικούντων τὴν Γαλλίαν, πέντε ἑκατομμύρια εὐρίσκονται πτωχοὶ, καὶ πτωχοὶ καθ' ὅλην τὴν δύναμιν τῆς λέξεως, ἤγουν ζήτουλοι, ἡ ἐν ἀκμῇ νὰ ζητεύσωσι τοῦτον τὸν χειμῶνα. Λογαριάζουν ὅτι 130 χιλιάδες τοῦλάχιστον ἄνθρωποι ἀφανίζουσι τὸ βασιλεῖον διὰ παντοίων ληστειῶν· 15 ἕως 20 χιλιάδες φυλακίζονται κατ' ἔτος καὶ τιμωροῦνται. Ἡ ἀσφάλεια τῶν δρόμων, τῶν πόλεων, τῶν κατέργων καὶ τῶν φυλακῶν δαπανᾷ κατ' ἔτος ὑπὲρ τὰ 4 ἑκατομμύρια εἰς τὴν πολιτείαν. Τὰ κλεπτόμενα χρήματα ἢ αἱ συμβαίνουσαι ζημίαι κατ' ἔτος ἐμποροῦν νὰ ἐκτιμῶνται τοῦλάχιστον εἰς πέντε ἑκατομμύρια. Ὑπάρχουν πλείοτεροι τῶν 150 χιλιάδων ἄνθρωποι στενάζοντες εἰς τὰς πολιτικὰς καὶ στρατιωτικὰς φυλάκας, ἡ κειτόμενοι εἰς τὰ νοσοκομεῖα, πτωχοτροφεῖα κτλ. Λογίζονται πλέον τῶν 60 χιλιάδων ἡμερούσιαι ἔργαται, υἱοὶ ζητούλων, ἡ νοθοὶ ἐκτιθέμενοι ἀπὸ πτωχοὺς γονεῖς, μὴν ἔχοντες ἄλλο καταφύγιον παρὰ τὰ καπηλεῖα, τὰ δάση, καὶ τὰ σπήλαια τῶν λαθρεμπόρων· οἱ πλείοτεροι στέρημένοι ἀπὸ ὅλα, ἀναγκάζονται νὰ βαδίζωσι λάθρα καὶ νὰ κατοικῶσι κρυφίους τόπους. Εὐρίσκονται τέλος πάντων εἰς τὴν Γαλλίαν πλέον ἢ 3 ἑκατομμύρια ἀνθρώπων, οἵτινες δὲν ἔχουν βεβαίως ἐνὸς μηνὸς τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα. Εἰς τὸν τρομακτικὸν τούτον κατάλογον ἂν προσθέσῃ τις τοὺς ἐκφυλακισμένους 11,464 μὲν ἀπὸ τὰ κάτεργα, 7,896 δὲ ἐκ τῶν δεσμοτηρίων, καὶ θέλει συμπεράνει ὅτι εἶναι καιρὸς νὰ ἐνασχοληθῶμεν περὶ τῶν ἀρμοδίων μέσων τοῦ ν' ἀπομακρύνωμεν τὰ τῶν ἀπόρων τέκνα ἀπὸ τὰ μαθήματα τοιαύτων διδασκάλων.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Τὸ ἐν τῇ νήσῳ Σύρᾳ σχολεῖον τῆς Ναυτικῆς, σχολαρχοῦμενον παρὰ τοῦ διδασκάλου Κ. Ν. Βριώνη, ἐπαναλαμβάνει τὰς ἐργασίας τε κατ' αὐτὰς εἰς τὴν παραδοσιν τῆς ὥραιας καὶ ὠφελίμης ταύτης ἐπιστήμης. Ἡ πρὸς καιρὸν διακοπὴ τοῦ προῆλθεν ἐξ αἰτίας τῆς ἀπουσίας τοῦ φιλοπόνου τούτου διδασκάλου εἰς Αἴγινα διὰ τὴν διὰ τοῦ τύπου μέλλουσαν ἐκδόσιν τοῦ συγγράμματός του ἐπιγραφομένου, ἐξέτασιν τῶν μαθητῶν ἡ Ναυκλήρων κτλ. Εἰδοποιεῖται λοιπὸν ἡ Ἑλληνικὴ νεολαία, καὶ ὅσοι φιλομαθεῖς τῆς αὐτῆς ἐπιστήμης πρὸς ὁδηγίαν των.

Ἐν Αἴγιῳ, τῇ 6 ὑεβρουαρίου 1831.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

Ν. Βριώνης.